

en saa aldeles overveiende Indflydelse, at man maaskee hellere maatte ønske, at den Andeel, som de $\frac{2}{3}$ faae, ikke blev tillagt dem; thi dersom denne ene $\frac{1}{3}$ alene havde Valgretten, vilde jo det hele Ansvar falde paa den; men Ulykken er, at idet man for et Skins Skyld — om jeg maa bruge det Udtryk — indfører en mere almindelig Valgret, saa bliver Forholdet i Virkeligheden dog saaledes, at de $\frac{2}{3}$ Deles Indflydelse er saa godt som intetbetydende. En anden Betragtning, jeg kommer til, ved at see paa Femtedels-Inddelingen, er den, at en større Deel af de nuværende Valgere vil blive indskrænket til kun at deeltage i Valget af den mindre Halvdeel, og jeg maa bestemt forudsætte, at dette er Noget, som Kjøbstædernes Beboere omkring i Landet ikke ønske. Naar der iøvrigt er hentydet til den stærke Omfindtlighed, man skulde vise for ikke at forvrette de høist Beskattede, og naar der er hentydet til, at saasnart deres Ret blev varetaget, saa kunde man være ganske sikker, saa kunde man trygt overlade saameget som muligt til den communale Bestyrelse, da maa jeg spørge, om vor Historie i det Hele beviser, at enten Communallivet eller Statslivet er aldeles betrygget, naar man blot stiller sig det ene Formaal, at lægge Myndigheden i de høist Beskattedes Hænder; jeg troer det ikke. Hvorfor jeg ikke nu kan følge det Fleertal, som til 3die Behandling her i Folkethinget var enig om at foreslaae det, jeg ved den foreliggende Behandling har tilladt mig at indstille, er, fordi det forekommer mig, at der ligger et bestemt Princip i, enten man siger, at den større Halvdeel skal vælges af de høist Beskattede, eller at den mindre Halvdeel skal vælges af de høist Beskattede. Jeg vil indrømme, at Udfaldet i de enkelte Communer vil omtrent blive det samme, naar

man beholder Halvdeelsinddelingen efter Skattebidrag; men jeg kan ikke godt være med til at slaae det Princip fast, som siger, at den større Halvdeel skal vælges af de høiest Beskattede, da det, naar man følger denne Tankevækkelse opad, stiller sig for mig, som om man i Tidens Løb kunde sige til os: „J have ved at slaae dette Princip fast selv indrømmet, at J have for stor Indflydelse.“ Dette er min Hovedgrund. Jeg vil derfor opfordre til at stemme for Lovforslaget, saaledes som det var vedtaget her ved tredie Behandling; hvis dette ikke bliver vedtaget, stemmer jeg dog for det næste Forslag, men kun af den Grund, at jeg anseer det for bedre end Lovforslaget, som det foreligger fra det andet Thing.

Thune: For mig staaer Sagen saaledes, at Spørgsmaalet for Diebliffet dreier sig om, hvorvidt vi skulle have en Lov om denne Sag i denne Session eller ikke; jeg troer, at de, der ønske det Første, maae see, om det ikke er muligt at gaae ind paa Landstingets Forslag. Hvad jeg sætter meget stor Pris paa ved Lovudkastet, var den udvidede Valgbarhed, som er meget vigtig i Communerne, idet mange Medlemmer, som man kunde ønske at faae ind i Bestyrelsen, ikke tidligere havde Afgang dertil. Den ærede Ordfører har gjort opmærksom paa, at Landstinget havde gjort gjældende, at en hyderligere Udvidelse af Communalbestyrelsens Myndighed ikke kunde opnaaes, naar Valgretten blev hyderligere udvidet end af Landstinget vedtaget; jeg troer nu ikke, at det var disse Ord, som bleve brugte i Landstinget, men Meningene var dog den, at ved at udvide Valgretten endnu hyderligere vilde man let svække den Myndighed, der senere vilde blive givet Repræsentationen.